

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Irinuța Mihail Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 13.02.2018 – până la 20.03.2018

instanța de apel:

de la 18.04.2018 – până la 27.06.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 12.09.2018 – până la 12.12.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Central din 20 martie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Irinuța Mihail Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal a fost suspendată condiționat pedeapsa aplicată lui Irinuța Mihail pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă în această perioadă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea de la Irinuța Mihail în contul statului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea cauzei și anume, suma de 320 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei și 15 lei cu titlu de cheltuieli pentru rechizite de birotică.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Irinuța Mihail la data de 07 ianuarie 2018, fiind sub influența băuturilor alcoolice, acționând cu intenție unică, aflându-se în

saraiul de locuit din gospodăria lui Șvagher Anatolie, amplasat în mun. Xxxxx str. Xxxxx, manifestând continuu un comportament agresiv față de concubina sa, Morozan Oxana, intenționat a inițiat o ceartă, apoi a răsturnat afară mâncarea din ceainic și târând-o de păr afară pe ultima, a împins-o să mănânce mâncare de jos, provocându-i ultimei suferințe fizice și psihice, acțiuni care au umilit-o și i-a provocat stări de tensiune, sentimente de frică, înjosire și incapacitate de apărare. După care din nou a târât-o de păr în casă, unde a izbit-o pe un pat, continuând să-i aplice lovituri peste diferite părți ale corpului cu pumnii, picioarele și cu un furtun la capăt cu o țeavă din metal, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 201829D0026 din 29.01.2018, vătămări corporale medii, după criteriul de dereglării de sănătate de lungă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Irinuța Mihail, a fost calificată *de drept* în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal – violența în familie, adică acțiunea intenționată, comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății.

3. Sentința a fost atacată la data de 03 aprilie 2018 cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Irinuța Mihail să-i fie stabilită pedeapsă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și a încasa din contul acestuia în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizei medico-legale în privința lui Morozan Oxana, în sumă de 320 lei și rechizitele de birotică utilizate în cadrul urmăririi penale în sumă de 15 lei.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- prima instanță nu a luat în considerație că, inculpatul Irinuța Mihail anterior a comis de două ori contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional, în ambele cazuri fiind recunoscut vinovat și sancționat cu arest contravențional, însă în cele din urmă nu și-a făcut concluziile convenite și deja intenționat a comis infracțiune din aceeași categorie;

- inculpatul prin acțiunile sale ilegale, nu doar a încălcat legea, dar și a sfidat normele morale de convențuire într-o societate umană și a atentat la demnitatea, și valoarea persoanei umane, impunând-o pe concubina Morozan Oxana la data de 07.01.2018, după ce el a răsturnat afară mâncarea din cratiță, să o mănânce de jos, generând în consecință pentru ultima o situație nefastă, manifestată prin cultivarea sentimentului acut de înjosire și umilință a unei femei față de bărbat;

- inculpatul nu s-a limitat doar la faptul că, la data de 07.01.2018 a maltratat-o pe partea vătămată Morozan Oxana, aplicându-i lovituri peste tot corpul, dar nici nu i-a acordat ajutorul minim medical ultimei, nu a anunțat asistența medicală de urgență, nu a solicitat de la careva persoane să intervină în scop de a-i acorda ajutor medical sau cel puțin să-și înceteze acțiunile ilegale;

- în atare circumstanțe persistă permanent riscul ca inculpatul să acționeze violent, ce se poate solda cu urmări foarte grave, chiar și cu decesul victimei, cu atât mai mult că acțiunile de violență din partea lui Irinuța Mihail au caracter continuu,

persistând un timp îndelungat. Pedepsa este echitabilă nu numai atunci când impune infractorului lipsuri sau restricții ale drepturilor lor, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune;

- potrivit materialelor cauzei, inculpatul are loc permanent de trai, însă se caracterizează negativ, face abuz de alcool, nu este angajat în câmpul muncii, a comis infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică, iar prin acțiunile intenționate violente a atentat atât la viața și integritatea corporală a concubinei sale, cât și asupra desfășurării normale a relațiilor de familie. În atare circumstanțe pedeapsa sub formă de închisoare ar fi una echitabilă și va preveni comiterea de noi infracțiuni de acest gen, atât din partea inculpatului cât și din partea altor persoane;

- prima instanță, nefondat a respins cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico legale și suma de 15 lei pentru rechizitele de birotică utilizate în cadrul urmăririi penale, fără a ține cont de prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința în latura pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Irinuța Mihail a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță în conformitate cu art. 364¹ Cod procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat, în corespundere cu alin. (3) a normei vizate, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia a recunoscut în totalitate fapta indicată în rechizitoriu.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, prima instanță judecând cauza penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, apreciind în mod legal probele administrate și anume din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în faptele incriminate, efectuând încadrarea juridică justă a acțiunilor lui Irinuța Mihail în baza art. 201¹ alin. (2) lit.c) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind corecte concluziile primei instanțe în partea măsurii de pedeapsă aplicată inculpatului sub formă de închisoare, însă a considerat eronate raționamentele în partea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei, din care motiv a conchis de a interveni în sentința adoptată la acest capitol, deoarece contravine criteriilor generale de individualizare a pedepsei

prevăzute la art. 75 Cod penal, precum și scopului pedepsei penale stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a remarcat că, prima instanță în sentința adoptată a stabilit că infracțiunea comisă de Irinuța Mihail face parte din categoria infracțiunilor grave, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d. 52), iar de către IP Soroca se caracterizează negativ (f.d. 50), respectiv ca circumstanță atenuantă s-a stabilit căința sinceră, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite. Ca urma acestor circumstanțe, prima instanță a ajuns la concluzia de a aplica în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, însă instanța de apel nu a susținut această poziție aleasă de instanța de prima jurisdicție, deoarece o caracteristică eliberată de la locul de trai care se referă la perioada de până la 2003 și respectiv aceasta nu prevalează asupra caracteristicii eliberate inculpatului de la ultimul loc de domiciliu, potrivit căreia se caracterizează negativ, acesta fiind predispus de a servi băuturi spirtoase și comunică cu persoanele suspecte și cu cele care se află în vizorul poliției.

Instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor cauzei se atestă că Irinuța Mihail anterior faptei comise, a fost atras la răspundere contravențională pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78¹ Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de arest contravențional. Ca urmare celor menționate, instanța de apel a menționat că, prima instanță nu a luat în considerație comportamentul inculpatului în cadrul cauzei penale, atitudinea acestuia față de fapta comisă, care nu a acordat cel puțin ajutor medical, nu a anunțat asistența medicală de urgență, nu a solicitat altor persoane să intervină pentru acordarea ajutorului medical, ca urmare a năntreprinderii acestor acțiuni a favorizat apariția unor riscuri foarte grave pentru partea vătămată, care a fost supusă riscului inclusiv de deces.

În opinia instanței de apel, prima instanță nu a luat în considerație influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui Irinuța Mihail, care nu a făcut concluziile necesare din sancțiunea sub formă de arest contravențional, comițând acțiuni mai grave de violență în familie.

De asemenea, instanța de apel a statuat că, la stabilirea pedepsei inculpatului prima instanță nu a luat în considerație faptul că căința ultimului de comitere a infracțiunii a fost una formală, exprimată de inculpat exclusiv în scopul atenuării pedepsei ce urma a-i fi stabilită. Astfel, instanța de apel a apreciat că inculpatul nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale infracționale, iar căința inculpatului poartă un caracter formal.

În cele din urmă, instanța de apel a conchis că, corectarea și reeducarea lui Irinuța Mihail în vederea neadmiterii pe viitor a unor abateri de la normele penale este posibilă doar cu izolarea lui de societate, ținând cont de faptul că inculpatul anterior a fost în conflict cu legea pentru acțiuni similare, iar careva concluzii nu și-a făcut, respectiv, modalitatea de executare a pedepsei penale cu suspendare condiționată va fi ineficientă în vederea atingerii scopului pedepsei penale, prevăzut la art. 61 Cod penal.

Referitor la solicitarea procurorului, cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în beneficiu statului în sumă de 320 lei pentru efectuarea expertizei medico-

legale la caz și a sumei de 15 lei pentru rechizitele birotice, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată, deoarece expertiza medico-legală a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea constatării leziunilor corporale, ce la rândul său au determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar la data de 03 august 2018 de către avocatul Vlas Elena, în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar apărătorul invocă:

- dezacordul cu decizia instanței de apel, o consideră neîntemeiată și legală, în partea stabilirii pedepsei;
- faptul că, prezenta cauză penală a fost judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul a recunoscut integral fapta incriminată, s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a fost judecat, respectiv prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute peepasa cu închisoare, fiind posibilă corectarea și reeducarea acestuia fără izolarea de societate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, stabilindu-i o perioadă de probațiune;

- faptul că, potrivit jurisprudenței CEDO, soluția mai potrivită pentru problema supraaglomerării penitenciarelor ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive neprivative de libertate prin minimizarea recurgerii la detenția preventivă. O pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit;

- posibilitatea corectării inculpatului Irinuța Mihail, fără privarea acestuia de libertate, ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare și coraborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii încălcate,

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către apărător, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescrise în art. 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul recursului declarat, apărătorul inculpatului indică ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

În același timp, Colegiul penal atestă din recursul declarate, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor cauzei, ce în opinia apărătorului, indică la excluderea nejustificată a aplicării suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare inculpatului, conform art. 90 Cod penal.

Referitor la temeiul invocat de apărător în fața instanței de recurs, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, această normă procesuală, de fapt, stipulează 5 cazuri de casare, după cum urmează:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- dispozitivul hotărârii este expus neclar;
- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, reieșind din conținutul recursului declarat nu se atestă și nici nu se întrevide o careva argumentare sub aspectul prezenței vreunui temei pentru recurs din cele prevăzute la norma procesuală enunțată mai sus. Respectiv, invocarea normei menționate ca temei pentru recurs, Colegiul penal o apreciază ca fiind una formală și nemotivată, ceea ce este inadmisibil la declararea recursului ordinar.

Cu toate că, autorul recursului nu a indicat și nu a motivat care din cazurile prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a fost admis ca eroare de drept la judecarea cauzei în ordine de apel, analizând hotărârea contestată a instanței de apel, Colegiul consideră că, în prezenta speță instanța ierarhic inferioară și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la admiterea apelului declarat de către procuror în prezenta cauză, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții. Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de

apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri plauzibile și argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată. Prin urmare, instanța de recurs conchide că, temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Totodată, instanța de recurs atestă că prin criticile expuse în textul recursului, autorul de fapt semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, ținând cont de faptul că apărătorul inculpatului expune argumente de dezacord cu excluderea de către instanța de apel a aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, față de inculpat, în privința căruia a fost stabilită pedeapsă cu închisoare cu executare reală, adică fără suspendare condiționată a acesteia.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, precum se atestă, prezenta cauză, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d. 84), a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere (la caz, încheierea protocolară f.d. 86), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanțiunea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani. Respectiv, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul Irinuța Mihail, limitele pedepsei cu închisoare au fost reduse cu o treime, constituind astfel de la 8 luni până la 4 ani. În prezenta speță, inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate, prin prisma alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 ani, adică în limitele prevederilor legale.

La aplicarea pedepsei inculpatului, în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală,

instanța urmează să ia în considerare, atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal, ce reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Aplicându-se pedeapsa în urma judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța, de asemenea, trebuie să ia în considerare și cerințele alin. (2) art. 75 Cod penal, conform cărora o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Opozant alegațiilor recurentului despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului Irinuța Mihail și anume suspendarea condiționată a executării pedepsei cu o perioadă de probațiune, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea

infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează că, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Din materialele cauzei se atestă că, inculpatul la locul de trai se caracterizează negativ, servește băuturi spirtoase abuziv, comunică cu persoane aflate în vizorul poliției, anterior acesta a mai săvârșit contravenții calificate ca violență în familie, pentru care a fost sancționat cu arest contravențional, potrivit revendicării anexate la materialele cauzei (f.d. 53). De menționat este și modalitatea în care a acționat inculpatul asupra concubinei sale, în cadrul comiterii infracțiunii imputate și comportamentul neglijent față de consecințele cauzate părții vătămate, care avea nevoie de asistență medicală. Astfel, se atestă faptul că comiterea acțiunilor de violență în familie pentru inculpatul Irinuța Mihail, a devenit o deprindere și o modalitate de conviețuire în societate, iar aplicarea pedepselor neprivative de libertate nu-și produc efectul, pentru ca ultimul să-și facă concluziile necesare de a nu săvârși în continuare abateri de la prevederile legii contravenționale și penale.

Referitor la alegațiile recurentului privind prezența cumulului de circumstanțe atenuante, ce în opinia acestuia nu au fost luate în considerare de către instanța de apel, Colegiul menționează că, la prezenta speță, acestea nu sunt suficiente pentru ca inculpatul să beneficieze de aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, în raport cu împrejurările menționate mai sus, ținând cont și de personalitatea inculpatului, din cazierul judiciar al căruia rezultă o frecvență a manifestării comportamentului deviant în societate de la prevederile legale. În ce privește, invocarea prezenței circumstanței atenuante recunoașterea vinei în comiterea infracțiunii, la caz, ca urmare a aplicării procedurii prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică (a se vedea pct. 35 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 13 din 16.12.2013, Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești).

În atare împrejurări Colegiului penal consideră că, instanța de apel i-a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând raționamentele expuse, instanța de recurs consideră că, nu a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii modului de executare a pedepsei.

În cele din urmă, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către apărătorul inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2018, în cauza penală în privința lui **Irinața Mihail Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 ianuarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma